

γαλοφύταιν τοῦ ποιητοῦ. Αναμνηστικῶς ἡ ἀένναος τοῦ βιβλίου τούτου ἐμπνευσις κατέπληξεν αὐτόν καὶ ἴσως ὑπῆρξεν ἡ πρώτη αἰτία τῆς κατακτήσεως τῆς Ἀσίας. Αἱ νίκαι δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐγένοντο θρίαμβος τοῦ ἀπ' Ὀμήρου φιλοσοφικοῦ πνεύματος· διότι μετεφύτευσαν αὐτὸ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον. Ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἐνέσπειρε πλατύτερον τὴν περὶ τῆς ἀρχαίας εἰδωλολατρείας ἐρευναν. Ὁ Ἑλληνικὸς νοῦς καὶ ἡ Ἀσιατικὴ παράδοσις, ὡς δύο ἑτερογενεῖς φοίνικες, οἵτινες πεχωρισμένοι ἔμενον ἀκαρποὶ, ἐνωθέντες παρήγαγον καρπὸν εἰς τροφὴν νέου αἰῶνος.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

ΠΑΑΝΗΣ ΑΝΑΣΚΕΥΗ.

Ἡ Ἐπιθεώρησις τῶν δύο Κόσμων ἐν τῷ φυλαδίῳ αὐτῆς τῷ ἐκδοθέντι τῇ 1 Δεκεμβρίου 1853 περιεῖχεν ἄρθρον πραγματευόμενον μὲν περὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἀξιοῦν δὲ, μετὰ πολλῶν ἄλλων ἐσφαλμένων, καὶ τοῦτο τὸ παράδοξον, ὅτι π οἱ Ἕλληνες ἐπέχουσι, ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Χριστιανούς τῆς Ἀνατολῆς, ἣν θέσιν εἶχον οἱ Μαγιάροι ὡς πρὸς τὰς Σλαβικὰς φυλὰς τῆς Αὐστρίας, πρὶν ἢ ἡ ἐπανάστασις θράσῃ (τῷ 1849) τὸ Οὐγγρικὸν κράτος· καὶ ὅτι ἀγωνίζονται νὰ κληρονομήσωσι τὴν Ὀθωμανικὴν κυριαρχίαν ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Χριστιανούς κατοίκους τῶν χωρῶν τούτων. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὁ συγγραφεὺς προτέθη νὰ ἐνσπείρῃ διχαλονίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἰδίως νὰ καταστήσῃ ὑπόπτους τοὺς Ἕλληνας, συκοφαντῶν αὐτοὺς, ὅτι, διὰ τῆς προσδοκιωμένης μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, βουλευόνται νὰ ἀπ᾿άσωσιν ἀποκλειστικὰ δικαίωματα, νὰ κυριαρχήσωσι, νὰ δεσπόσωσι, νὰ τυραννήσωσιν.

Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ὅπως ὀλεθρία μὲν ἦτο ἡ πρόθεσις τοῦ Γάλλου συγγραφέως, ἀνυπόστατον δὲ τὸ ἐπιχείρημα ἐφ' οὗ ἠθέλησε νὰ οἰκοδομήσῃ τὴν ἐπιβούλευμα αὐτοῦ, ἀνάγκη ν' ἀνακαλέσωμεν δι' ὀλίγων ὑποϊαν θέσιν κατεῖχον ἐν Οὐγγρίᾳ οἱ Μαγιάροι. Τὴν Οὐγγρίαν κατήκοοι τρεῖς ὅλως ἀπ' ἀλλήλων διάφοροι φυλαί, Μαγιάροι, Σλαῦοι, Γερμανοί. Τὸ πλεῖστον τῆς πεδινῆς χώρας κατέχεται ὑπὸ τῶν πρώτων, τῶν ὁποίων τὸ πλῆθος οἱ μὲν ἐγγώριοι συγγραφοὶς ὑπολογίζουσιν εἰς 4.812,719 ψυχάς, οἱ δὲ Σλαῦοι συγγραφεῖς, εἰς 3,270,000. Τὰ πλεῖστορα ὅρεινά μέρη γεωοργαζνται ὑπὸ ποικίλων Σλαβικῶν φυλῶν, καὶ ἰδίως Σλοβάκων (1.687,256), Κροατῶν (886,079), Ραβζῶν (828,365), Σχοκζῶν (429,868), Ρουθηνῶν (442,903), Οὐένδων (40,864), Μυροβουνιστῶν (2,839) καὶ 12,000 Βουλγάρων, ἂν πρὸς τὴν νὰ συγκαταλέξωμεν καὶ τοὺς Βουλγάρους

μετὰ τῶν Σλαβικῶν φυλῶν. Τελευταῖον οἱ Γερμανοί, συμποσούμενοι εἰς 1,273,677 ψυχάς, διατείνουσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς πόλεις. Ἡ ὅλη πολιτικὴ, κοινωνικὴ καὶ κτηματικὴ κυριαρχία ἦτο εἰς χεῖρας τῶν Μαγιάρων, καὶ πάλιν, μετὰ τῶν Μαγιάρων, εἰς χεῖρας τῶν ἀνωτέρων εὐπατριδῶν, τῶν μαγνάτων, τῶν μεγιστάνων ἢ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Αὐστρίας ἦτο ἐλαχίστη, ὥστε ἐξ

Σλαβικὰ ἐνδύματα.

ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν Οὐγγρίαν ἰδίως ἐσώζετο τὸ φεουδαλικὸν τοῦ μεσαιῶνος πνεῦμα, τὸ ὁποῖον πρὸς τοῖς ἄλλοις εἶχε καὶ τοῦτο τὸ παρατρέχον, ὅτι ὡς γλώσσαν ἐπίσημον μετεχειρίζετο οὐχὶ τὴν τῶν ἐγγωρίων διάλεκτον, ἀλλὰ τὴν Λατινικὴν. Ὅσοι ὅμως περιεσταλμένη καὶ ἂν ἦτο ἡ ἰσχὺς τῶν αὐτοκρατόρων, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐπεχείρησαν νὰ περιορίσωσι τὸ ὑπέρογκον ἐκεῖνο καὶ ἀποκλειστικὸν τῶν Μαγιάρων εὐπατριδῶν κράτος, τὸ ὁποῖον οὐ μόνον τὴν κυβέρνησιν παρέλυε, οὐ μόνον τὰς ἄλλας τάξεις καὶ φυλὰς κατέθλιβεν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν πρόοδον τοῦ πολιτισμοῦ ἀνεχαίτιζεν. Μάλιστα δὲ ὁ μεγαλειόδοξος καὶ χρηστός Ἰωσήφ Β', περὶ τὰ τέλη τῆς προηγούμενης ἑκατονταετηρίδος, ἐτόλμησε σωτηρίας μεταρρυθμίσεις, κατήργησε τὴν δουλοπαροικίαν, κατέλυσε τὰ φεουδαλικά προνόμια τῶν εὐπατριδῶν, καθυπέβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ συντελῶσιν ἐξίσου εἰς τὰ βάρη τῆς πολιτείας, καὶ ἄλλας τοιαύτας χρησίμους ἐπήγαγε μετιβολάς· θελήσας ὅμως συγχρόνως νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ νόμον, τὴν ὑπὸ πάντων ἐκμάθησιν τῆς Γερμανικῆς γλώσσας, προσέκαλε καὶ ἐαυτοῦ κοινὴν ἀντίπραξιν τοσοῦτον σφοδρᾶν, ὥστε, τῇ 28 Ἰανουαρίου 1790, ἠναγκάσθη νὰ ἀνακαλέσῃ τοὺς πλείστους τῶν γεωτερισμῶν καὶ νὰ